

Villy Søvndal (SF):

I SF synes vi, at det er et interessant forslag, der er kommet fra Fremskridtspartiet, om at overveje, hvorvidt det er et fornuftigt sted, grænsen går mellem de hjælpemidler, der er nødvendige på grund af en sygdoms opståen, og det, man kunne kalde forebyggende hjælpemidler. Så vi vil være meget konstruktive i de udvalgsbehandlinger, der kommer af forslaget.

Vi synes, det er helt fornemt, at det falder sammen med, som ministeren var inde på, at der kommer en rapport fra en arbejdsgruppe, der forholder sig til det samme. Det er jo ikke nødvendigvis forstandigt – heller ikke i forhold til offentlige finanser – at spare på noget, der betyder, at behandlingsudgiften efterfølgende bliver meget dyr.

Vi er forholdsvis indifferente over for, om udgiften af opgaven kommer til at ligge i Social- eller Sundhedsministeriet. Vi har meget stor tillid til regeringens evne til at koordinere på det punkt, og derfor synes jeg egentlig, det afgørende er, om man synes, det her forslag er en god idé eller ej.

Jeg skal så sige, at det, der ligger fra Fremskridtspartiets side, ikke er den mest detaljerede beregning, vi har set i forbindelse med et lovforslag, men jeg forstår, at Socialministeriet har lavet en beregning, der siger, at udgiften til det er ca. 100 mio. kr. Det skal ses i forhold til at kunne forhindre ulykker, der koster 10 gange så meget. Det må vække til eftertanke i forhold til den måde, vi i øvrigt fordeler vores penge på.

Vi synes, forslaget er meget interessant. Vi vil være meget konstruktive i de kommende udvalgsforhandlinger, og vi ser frem til rapporten.

Ulla Solvang (RV):

Der er ingen tvivl om, at lovforslaget, som Fremskridtspartiet har fremsat, er skabt ud fra et ønske om at imødekomme de ældres behov og forbedre deres forhold. Vi fra Det Radikale Venstre imødekommer generelt gerne forslag, der kan forbedre ældres forhold, men vi ønsker dog fra vort partis side lige at henlede opmærksomheden på et par ting:

At der i denne tid drøftes mulighederne for, hvorledes man kan forebygge knogleskørhed. Dette sker i en arbejdsgruppe nedsat på initiativ fra Sundhedsstyrelsen, Levnedsmiddelstyrelsen og Tobaksskaderådet. Det Radikale Venstre mener, at man bør afvente en rapport herfra før videre drøftelse af dette lovforslag.

At forslaget om støtte til hoftebeskyttere, som jo er et led i sygdomsforebyggelse, vel i realiteten er et område, der hører under Sundhedsministeriet, hvorfor dette emne bør drøftes i et samarbejdet mellem Folketinget, socialministeren og sundhedsministeren.

Det Radikale Venstre er som nævnt indledningsvis positive over for de realistiske tiltag, der kan tages for at værne om de ældre. Derfor forholder vi os heller ikke afvisende over for forslaget som sådan, men vi ønsker mere fyldestgørende information, som vi mener bl.a. arbejdsgruppens rapport kan bidrage med.

Det Radikale Venstre kan derfor ikke her og nu støtte forslaget.

Bruno Jerup (EL):

Enhedslisten har meget sympati for det her lovforslag, uanset om man kan sige, at udgifterne til forebyggelse af sygdom snarere hører under sundhedsministeren end socialministeren.

En hoftebeskytter kan være med til, at en række ældre mennesker kan få et bedre liv. Der kan være tale om mennesker, der lider af knogleskørhed eller hoftebrud. Der kan også være tale om mennesker, der lider af svimmelhed eller har faldtendenser og dermed større mulighed for at få en hofte-skade.

Enhedslisten vil gerne være med til at forbedre disse menneskers forhold. Jeg har da også hørt, at man f.eks. i Københavns Kommune gratis udleverer hoftebeskyttere på plejehjemmene. Det synes Enhedslisten er en fornuftig ting.

Vi kan forstå, at man vurderer, at der kan komme en besparelse på 1 mia. kr. Det tror jeg er noget ved siden af, men det ændrer ikke ved vores positive holdning til forslaget.

Hvis jeg skulle komme med kritik, er det nærmere, at den foreslåede formulering af § 58 b er lidt for luftig, og at den ikke definerer et retsgrundlag, men blot en mulighed. Jeg kunne forestille mig, at vi efterfølgende ville få en lang række sager fra kommuner, hvor man vælger ikke at yde støtte, eller hvor man fortolker ordene »i væsentlig grad« i lovforslaget på en meget striks måde.

Hvis det var sådan, at jeg skulle foreslå en opstramning af lovteksten, så kunne den f.eks. lyde:

Til personer med sygdom eller aldersbetinget knoglesvækkelse skal der ydes støtte til anskaffelse af hoftebeskyttere.